

Φθόνον ἡμᾶς καὶ βασκανίαν ἐξάγασα. τί δὲ τὰ ἐναντία; πενία, ἀτιμία, τὸ καὶ ἀφρονεῖν, τὸ ἀπερῆν, τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἰχὺν; ἀλλὰ τὰυτὰ μὲν ἐν ἡμῖν. τὰ δὲ παρὰ ἀνθρώπων, πονηρία, ἐπιβροχία, δόλοι, συκοφαντία, περιστάσεις μυρία ὁμοίως καὶ τὰ παρὰ τῶν δαιμόνων, ἀρχαί, ἐξουσία, κοσμοκράτορες τῶ σκότους τῶ αἰῶνος τέτε, τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας &c. Vix Dei populus in fugam se coniecerat, & ex tristissima captiuitate Aegyptiaca egressus erat, mox Pharaon insequabatur eum, ac nil nisi mortem & interitum comminabatur singulis, Exod. XIV, 6. Ita cum in baptismo ex immani immundi spiritus tyrannide eripimur, infernalis iste Pharaon, saluti ac felici liberationi inuidens, formidoloso satellitio stipatus, armis nos petere non desistit, sperans fore, vt aut cuncti submergamur, aut ad pristinum seruitium vel sponte reuertamur. Coniunctis viribus tunc oblectandum est, illudque Christi exequendum: Ἀγωνίζεσθε, Luc. XIII, 24. *Libentius te insequitur aduersarius fugientem, quam sustinet repugnantem, & audacius insistit a tergo, quam resistat in faciem*, scribit BERNHARDVS ep. I. col. 757. Maxime vero Pastorum Euangelicorum est στρατεύειν. Hos στρατεύειν oportet τὴν καλὴν στρατείαν, 1. Tim. I, 18. quod est ἔκκατὰ σάρκα στρατεύεσθαι 2. Cor. X, 3. sed τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίζεσθαι, 2. Tim. IV, 7. Hi specialiter vocantur καλοὶ στρατιῶται Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2. Timoth. II, 3. iisque vt fortissimis (liceat ad eos SENECAE verba paulisper immutata applicare, quae habet in peculiari de Prouidentia diuina conscripto libro, cui titulus: *Quare bonis viris mala accidunt, cum sit prouidentia?* cap. IV.) maxime periculosa imperantur; dux ipsorum & Archistrategus Christus, eos veluti lectissimos mittit, qui praeclarissimo hostes aggrediantur animi robore, aut explorent iter, aut praesidium loco deiciant. Nemo tamen eorum, qui exeunt, dicat: *Male de me Imperator meruit, sed: bene iudicauit.* Quae militia? quae militum requisita? qui hostes? quae arma? qui honores quodque brabeum? iam ordine exponendum sumo.

CAPVT